

Astrilds triumf, bewijst då kongl. Maj:tz vår allernådaste konungs och her...

Rudeen, Torsten,

1 Ic Fol.

National Library
of Sweden

Astrilds Triumpf/

bevist då

Kongl. Maj:ts wår **Allernådigste**
Konungs och Herres

Tro Mann och Öfwerste Lieutenant wid ett Cavallerie
 Regemente i Pommern/

Den **Högwålborne** **Brefwe /**

Bref Axel Gillie /

samt

Den **Högwålborne** **Gröfen /**

Grök: Agneta Wrede /

Ett **Christeligt** **Näkta** **Sörbund**
 Inckeligen **ingingo**

i **Stockholm** den **27 Junii 1693.**

M Skalder siunga sant / så tvila sig ännu ey sluta
Den Ewigt som *Venus* Son med *Phœbus* fordom hafte
De sägas äfwen nu försökt hwar annars Krafft /
Hwars Boga kunde med mehr Wäld sin Låga skiuta.
Den ståtta Dagens Prinz skall högst på Himlen klistroit
Att der förena sig med Hunde-Stiarnans Brand /
Och sådan guttit uth sit Eid om alle Land
Att intet Moin har tordt i ganska Neigden blifwit.
Hans blanka Syster / som sitt Siffwer städse kröcker
Med wärand' af och till / om Werlden Omka bär;
Weet ey af hwad Förtreet des Broder hwar är:
Hon Lågan / men omsonst / med Dagen låska söker.
Det arma Städer Gåa måst' i sin Nästen tiggia /
Törs ey förtro sig en så rasig Sol och wred:
De spåda Wärens Barn sin' Halsar hängia ned
Och Regn af Himmels Högd med öppna Munnar tiggia.
Men fåfängt: Jorden sielf i många Springor remnar
Och för hwart Blomster sig bereder till en Graf.
Strostranden wäcker till / och Wattenen torkas af /
Och Skogen Blomm och Blad och all sin Prydnad lemnar.
Men *Astrild* medler Tijd wid bättre Wärf sig finner /
I *Mennisko* Hiertan han sin ädla Wärma sår:
Ey något så med Is och Ståhl bewarat står
Der Pittens luffwa Brand ey öpen Ingång finner.
Och at så mycket mehr sin Wärfkan ästlig göra /
Gör han sig Sällskap af de klara Stiernor två

Som med ett nådigt Ljus hoos Fröken WREDE stå
Och kunna Stenar wäll till tjenstbar Byrdnad röra:
Han under dem/ som på sitt Triumph-Säte/ prålar/
Och tusend ädla Bröst beweecker med sin Brann.
Det är / hwad Phœbus ey med sin Eid skaffa kann/
Ty börjar han med Blygd förkasta sina Stråhtar.
Och fast han wet det ey war Pittens egit Kunna/
Så ånskar han likwäll des Påfund ogement/
Och klagar det han stult nu lærer alt för seent/
Och kan sin Wederpart den Lyckan ulla unna.
Som/ när ett otvåhnt Ljus på Himlens Hwalf sig tånder/
Är intet Dga som ey fohtar der uppå:
Man låter gärna de bekanta Faktior stå/
Och Synen endast åt den nya Stiärnan wänder;
Så månd man allmänt wäl om denna Skönhet tycka:
En wyredar på des Rinn en Snö med Purpur mängd:
En des Förstånd / som wüdt gådt om sin Alders Längd:
Men alla / så fromt Sinn' i så förnämlig Lycka.
Ty undren ey det J/ HögÄdle Brudgum/ brunnit;
Den kunde warit / som Ehr Sinn-löds Kalla torde/
Och otwård at J Namn af ädli bära bordt/
Om J af denna Dygd Ehet Hierta orörde sunnit.
Hur mången mången måst besinna samma Påga
Men utan Hopp om Tröst ! Som prüsar Eder säg
Hwars Kärleek wärdig war at blifwa mött så wäll
Och med stult Himlens Gunst hugswalad i sin Plåga.

Sielf Af-und / hwilkens Tand ey många skona plåger /

Måst tustå thet han här sitt Giffst förlorat har /

Och at ett Guda-Råd waldt ett så tiufligt Paar /

Hwars Dygdz Suukomlighet all Af-und öfwerwäger.

Zy låten Stwärð och Krut i Frid så länge lämna /

Och Hielmen under Taak få hwila / medler Tijd

Att *Astrild* ställer an en mehr behaglig Striid /

Der J med Nöije få / på den ehr säradt / hämnas.

Sij redan *Hymens* Blåß sitt Ljus i Salen sprider :

Behagligheten sielf Ehr rækker fram den Hand /

Som Kröna skal Ehr Tienst / och giöra fast det Band

Der all Förnöitighet de såta Siälar bider.

Men hwad är / *Phæbe*, som titt långa Drögzmåst wåller :

Det Högförnäma Paar / som Himlen sammangeer /

Des Lijk i Blod och Dygd du ey för-offta seer :

Mån wara det som på war Himla-Hälst dig håller :

Så tröster du ännu med Undran bland oss dwälja

Sen du så ringa dig mot *Astrild* orka seer :

Nei / kynda med din Wagn til Watnens Nymfer nebr /

Att du och ästwen dem / hwad skedt är / må förtälja.

Men Himmet / som så wåll de tiuswa Ewå föreenar /

Lätt deras kyske Sinn förtiåna det af dig

Att *Lillian* Leder-lik med Wreden widgar sig

Att och war Effter-Wård må fågnas af des Grenar!

T. Rudeen.